

άντεκδικουμένη τούς Φελλάχους διὰ τὴν βάρβαρον καὶ σκληρὰν αὐτῶν περυσινήν διαγωγὴν, θερίζει ἀμειλίκτως αὐτούς, φειδομένη τῶν Εὐρωπαίων, ἐκτὸς ἂν μὴ τις ἔλαχεν αὐτῶν Φελλαχίζων περὶ τὴν δίκαιαν.

Μέχρι τοῦδε, καίτοι ἡ νόσος κατέλαβε πᾶσαν τὴν κάτω Αἴγυπτον καὶ αὐτὴν τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἡπίω ὅμως καὶ θωπευτικῶ τῷ χαρακτήρι, οὐδείς ἀληθῆς ἐπιστήμων, ἔρωτι κινούμενος, Εὐρωπαῖος ἢ ἐντόπιος παρηκολούθησε τὴν νόσον ἐπὶ πέντε ἢ δέκα θυμάτων ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ἔκαμε τὰς ἀναγκαίας συγκρίσεις, μικροσκοπικὰς παρατηρήσεις, χημικὰς ἀναλύσεις καὶ πάντα ἐκεῖνα τὰ λεπτολόγια σπουδάσματα, δι' ὧν καὶ μόνων ἐπιστημονικῶς καὶ βασιμῶς δύναται νὰ εἴπῃ: εἶνε ἢ δὲν εἶνε χολέρα· ἀσιατικὴ ἢ nostra, δηλ. γηγενής.

Εἰς ἀπόδειξιν ὅτι εἶνε ἀσιατικὴ, ὅτι εἶνε δῶρον Ἀγγλικόν, εὗρον τὴν ἔλευσιν τοῦ θερμοστοῦ Μεχάλα ἐκ Βομβάης ἐρχομένου καὶ ἐγκαταλιπόντος καὶ μικροσκοπία καὶ χημικὰς ἀναλύσεις καὶ νεκροσκοπικὰς παρατηρήσεις, ἐνεδύθησαν τὴν τήβεννον τοῦ δικαστοῦ καὶ περὶ τὸ μέγα τοῦτο καταγίνονται, ἦλθεν ὁ Μεχάλας πρὸ τῆς ἐμφανίσεως ἢ μετὰ τὴν ἐμφάνισιν· ὥς νὰ μὴ γνωρίζῃ πᾶς τις ὅτι καθ' ἐκάστην ἔρχονται ἐξ Ἰνδιῶν λεγεῶνες Μεχάλων, ἀντὶ εὐτελεστατοῦ ποσοῦ διασπώντες τοὺς ἀραχναίους ἰστούς τοῦ ἐν Σουεζ λοιμοκαθαρτηρίου.

Ἄλλ' ὥς νὰ ἐξακριβωθῇ τίς ἡ νόσος, πόθεν ἦλθε, πῶς ὀνομάζεται, αὕτη θὰ κάμῃ τὸν ponto της καὶ ὅσοι ἔζησαν, ἔζησαν, ὅσοι ἀπῆλθον κατευόδιον.

Ἄν καὶ εἰς τὴν χολέραν ἐφαρμόζεται τὸ γενικὸν ἀξίωμα «τὰ αὐτὰ αἷτια παράγουσι τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα», διατί τάχα ὅχι μόνον γηγενὴ νὰ μὴ ἀποκαλέσωμεν αὐτὴν, ἀλλὰ καὶ νὰ δοξάσωμεν τὸν Θεόν, ὅτι δὲν εὐδοκεῖ κατ' ἔτος δι' αὐτῆς νὰ προσκαλῇ ἡμᾶς εἰς τοὺς πατρικοὺς αὐτοῦ κόλπους;

Ἐχομεν ἐνταῦθα πάντα τὰ αἷτια τὰ χολερικά, Δέλτα ὡς ἐν Ἰνδία καὶ κεφαλαῖον μάλιστα, καὶ σηπεδόνας καὶ

λιμνάζοντα ὕδατα καὶ πάντα τὰ συντελοῦντα πρὸς γένεσιν, ἐπώσιν καὶ ἐκκόλαψιν τῆς νόσου, διατί τάχα νὰ μὴ εἶναι γηγενής, ἢ μᾶλλον νὰ εἶναι χολερικός τις τύπος δεκατίζων ἀμειλίκτως τοὺς ἰθαγενεῖς;

Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν προηγουμένων αἰτίων, ἡμεῖς ἔχομεν καὶ πολλὰ ἄλλα ἐκλείποντα ἐν Ἰνδία, ἐπιχωριάζοντα δὲ ἐν ταῦθα.

Πρῶτον ἀκχεῖαν τῶν κατωτέρων ὑπαλλήλων τοιαύτην, οἷαν οὐδὲ νὰ φαντασθῇ τις δύναται, ἀκαθαρσίαν τῶν κατοίκων, πρὸς ἣν ζῶα τινα διαπρέποντα ἐπὶ ρυπαρότητι εἶναι καθάρια καὶ σεμνοπρεπῆ· καὶ σύγχυσιν τοιαύτην, ἵνα μὴ τι ἄλλο εἴπω, τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, ὥστε δύναται τις νὰ νομίσῃ ὅτι συμμαχεῖ μετὰ πάντων τῶν νοσημάτων κατὰ τῶν δυστυχῶν τούτων Αἰγυπτίων.

Ἐνέσκηψεν ἡ χολέρα, λέγουσιν, ἐν Αἰγύπτῳ, ἀλλὰ πῶς ὅχι μόνον νὰ μὴ ἐνσκήψῃ, ἀλλὰ καὶ διάρκῳς νὰ κατοικήσῃ ἐνταῦθα, ὅπου οἱ ἰθαγενεῖς τρέφονται διὰ τῶν ἀποτροπαιοτάτων τροφῶν;

Ἐθνικὸν φαγητὸν αὐτῶν ἐστὶν ἡ Φισίχα· ἐστὶ δὲ αὕτη ἰχθὺς τεταριχευμένος, κυρίως ἐκ τῆς λίμνης Δαμιάτης ἐξαγόμενος, ἐν ἀποσυνθέσει ὧν καὶ ὄζων ὅταν ἀποξηραίνεται, μετὰ δὲ τὴν κατεργασίαν αὐτοῦ τοιαύτην ὁσμὴν ἀποπνέων δυσωδίας, ὥστε δὲν λέγω ὑπερβολὴν γράφων ὅτι ἑκατοστὺς αὐτῶν ἂν ριφθῇ ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν ἥτις δὲ δὲν εἶνε τόσον ἀριστοκρατικὴ, θὰ φυγαδεύσῃ τοὺς κατοίκους ταχύτερον ἢ ἑκατοστὺς ἐκρηκτικῶν μηχανῶν.

Μετὰ τὴν Φισίχαν πρὸς δεξιὰ κατακτέον τὸν ἐντόπιον τυρὸν, δηλ. μικροῦς κυλινδροειδεῖς σάπωνας ὑποκυανοῦ χρώματος, ἐδραζομένους ὀρεκτικῶς πρὸς ἄνδρα Φελλάχον ἐν λεκάνῃ πλήρῃ ζωμοῦ ὑποξείνου, ἐν ᾧ ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων διαπλέουσι καὶ ἅ ἅμα αἰσθανθῶσι τὴν χεῖρα τοῦ πωλητοῦ βυθίζομένην πρὸς ἐξαγωγὴν τυροῦ τινος κρύπτονται εἰς τὰ σπῆλαια καὶ τὰς τρύπας ἃς εἶχεν ἀνοίξει διὰ τῆς μα-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἱδ. ἀριθ. 530)

— Ὅπως δὴ ποτε παράδοξον καὶ ἂν μοι φαίνεται τοῦτο, θέλω νὰ τὸ παραδεχθῶ· ἀλλ' ὀφείλετε ν' ἀπαντήσητε αὐτῷ σαφῶς ὅτι ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ οὐδὲν ἠδύνασθε. Περιεπέσατε, κύριε, εἰς ἀξιοθρήνητον ἀδιέξοδον, ἥτις θὰ ριψηεῖς κίνδυνον καὶ σᾶς καὶ τὸν ἐξηγούμενον νεανίαν. Οἰκτεῖρω τὸν κ. Πέδρο Κάστορα, ἐν τῷ νῦν ἔχῃ, ὡς ἀρέσκεσθε βεβαιοῦντες, τόσον καλὰ προσόντα. Θὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα αὖριον, ἔστω, θὰ τὸν δεχθῶ, ἀλλ' ὅπως τῷ εἶπω καὶ ἡ Ἐρριέττη ὡσαύτως τῷ ὑποδείξῃ ὅτι οὐδὲν ἔχει νὰ ἐλπίζῃ.

— Βαρόνη, πρέπει ὁ γάμος οὗτος νὰ γίνῃ.
— Ἐπαναλαμβάνω ὅτι εἶνε ἀδύνατον.
— Λησμονεῖτε τὴν Ἐρριέττην;
— Αὕτη θὰ πράξῃ ὅ,τι θὰ τῇ εἴπητε.
— Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, κύριε, δύνασθε ἀπὸ τοῦδε νὰ παραιτηθῇτε τοῦ σχεδίου σας.

Ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ βαρόνου ἐξήστραψε διπλῇ λάμψις.

— Βαρόνη, βαρόνη, ἀνέκραξε, μὴ ἐπιχειρεῖτε νέαν μετ' ἐμοῦ πάλην, ἥτις θὰ ᾔτο τρομερά!

— Μὲ ἀπειλεῖτε, νομίζω;

— Μάλιστα.

Ἡ βαρόνη ὕψωσε τοὺς ὤμους μετ' ἀποστροφῆς.

— Ἀκούσατε, κυρία, ἀκούσατε!

— Τοῦτο πράττω ἀπὸ μιᾶς ὥρας.

— Εἶμαι κατεστραμμένος.

— Τοῦτο οὐδὲν ἔχω μ' ἐκπλήσσει.

— Ὅ,τι ἔχω κατὰ τὸ φαινόμενον δὲν ἀρκεῖ νὰ καλύψῃ τὰ χρέη μου.

— Καὶ τί θέλετε νὰ πράξω ἐγώ; Τοιουτοτρόπως ἔπρεπε νὰ χαθῇ περιουσία προσκτηθεῖσα διὰ τοῦ κακουργήματος.

— Ἄ! σεῖς λοιπὸν τώρα ἀνακαλεῖτε τὸ παρελθόν! ἀνεφώνησεν ὁ βαρόνος· μόλις συγκρατῶν τὴν μανίαν του.

— Μὲ ἀναγκάζετε· διατί ἦλθατε νὰ διαταράξητε τὴν εἰρήνην τῆς μοναχίας μου;

— Κυρία, πρέπει ἡ Ἐρριέττη νὰ νυμφευθῇ τὸν Πέδρο Κάστορα, εἰς ὃν χρεωστῶ μέγιστον ποσόν.

— Ἄ! περιέμενον τὴν ἀποκάλυψιν ταύτην... Τίς οἶδεν ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλο τι ἀκόμη μεταξὺ ὑμῶν καὶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Συμφωνία τις καταχθόνιος! Τοιουτοτρόπως δὲ, ἐξηκολούθησεν αὕτη μετ' ἀγανακτικῆς, θέλετε νὰ πληρώ-

χρονοῦ αὐτῶν διαίτης ἐν τοῖς τυροῖς, οὔτινες εἶναι καὶ παρούσα καὶ μέλλουσα αὐτῶν κατοικία.

Μετ' αὐτὰ δὲ καὶ πρὸς τὸν πολὺν λαὸν κοινὴ τροφὴ εἶναι τὰ ὀξειδάτα λαχανικά (τουρσία) σεσηπότα, βρωμερά, ἔμετικά καὶ τῆς ὀρέξεως κοπτικά πρὸς πάντα ἄλλον στόμαχον ἢ τὸν φελλαχικόν.

Τὸ δὲ κρέας, τὸ *pium* τοῦτο *desideratum* τῶν ἡμετέρων στομάχων ἴσως ἤθελεν ἀπορήσει τις μὴ βλέπων ἐγγεγραμμένον. Ἀποτροπιάζονται τάχα οἱ πολλοὶ φελλάχοι; Πολλοῦ γε καὶ δεῖ! ὅταν ὁ Ἀπόλλων θυμωμένος διότι δὲν ἐκακοποίησαν τὴν Ἑλένην οἱ πρόγονοί των ἐνταῦθα καταφυγοῦσαν ῥίψῃ τὰ θανατηφόρα αὐτοῦ βέλη, ὡς εἰς τὸν καλὸν ἐκεῖνον Τρωϊκὸν καιρὸν, οἱ Φελλάχοι ἔχουσι χαρὰν καὶ εὐχαίαν· καὶ φρίζατε, ἐὰν ἀρική ἢ φρίκη, ἐρίζουσι πρὸς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ τετράποδα τῆς γῆς περὶ τὴν καταβρόχθισιν τοῦ ζώου ἐκεῖνου, ἐφ' οὗ ἔρριψεν ὁ ἐκκηδόλος Ἀπόλλων τὰ θανατηφόρα αὐτοῦ βέλη· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ μάλιστα ἐφέτος τὰ βέλη ἦσαν καὶ πυκνὰ καὶ συχνὰ καὶ θανατηφόρα, πᾶσα δὲ ἡ Αἴγυπτος ἢ κάτω δεινὴν ἔπαθεν ἐπιζωοτιαν προσετέθη εἰς τὰ πολλὰ κακὰ καὶ τοῦτο ὅτι δηλ. τὸ κάλλιστον ἐν Αἰγύπτῳ φάρμακον, τὸ σῶζον τοὺς πάντας, τὸ ὕδωρ δηλαδὴ τοῦ Νείλου ἐδηλητηριάσθη, διότι καὶ μεγάλοι καὶ μικροὶ αὐτοῦ κλάδοι καὶ εἰς τὴν θάλασσαν ἐκβάλλοντες, καὶ οἱ εἰς μικροῦς ῥύακας καταλήγοντες ἦσαν πλήρεις πτωμάτων, ὧν ὁ ἀριθμὸς εἶνε ἀπίστευτος· ἀλλὰ νομίζω ὅτι θὰ λάβωσι μικρὰν ἰδέαν οἱ ἀναγνώσται τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» ὅταν μάθωσιν ὅτι μετὰ τὰ αὐστηρά μέτρα, ὅσα ἔλαβεν ἡ ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ μετὰ τὸν ἀδδηφάγον πόλεμον τῶν Φελλάχων, τῶν θωῶν καὶ τῶν ὀρνέων, εὐρέθησαν ἐν τούτοις καὶ 400 πτώματα βοῶν, βουβάλων, ὄνων καὶ καμήλων εἰς τὸν παρὰ τὴν Δαμιάτην κλάδον.

Ἡμεῖς λοιπὸν καὶ οἱ ἰθαγενεῖς αὐτὸ τὸ μianθὲν ὕδωρ πίνομεν, αὐτὴν τὴν ἀτμοσφαῖραν ἀναπνέομεν, ἀ πρὸς τοῖς πτώ-

μασι καθιστῶσιν ἐτι δηλητηριώδη ἔξεις τινες φελλαχικαί, ἀς δὲν μοι ἐπιτρέπεται ν' ἀναγράψω, εἶνε ὅμως αἱ ζωγραφικώτεραι τοῦ ἥθους ἰῶν ἀνδρῶν.

Περὶ τὸν πρὸς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας πλείω νὰ εἴπω περὶ κατοικίας, οἷα καὶ ἡ τροφή.

Δὲν ἔχομεν λοιπὸν ἀνάγκην ἐξωτερικῆς ἐπιδρομῆς τῆς χολέρας, ἀλλ' ἂν τὰ αὐτὰ αἷτια παράγουσι τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, αὕτη, ἂν μὴ εἶνε χολέρα γηγενῆς, εἶνε ὅμως νόσος βροτολογός, οἱ δὲ βροτοὶ περὶ ὀλίγου ποιοῦνται ἂν ὁ βρόχος εἶνε λινὸς ἢ μετάζινος ὁ μέλλων νὰ ἀπάγῃ αὐτοὺς, αὐτοὶ περὶ πολλοῦ ποιοῦνται ἐν καὶ μόνον νὰ μὴ ἀπαγχθῶσι περὶ δὲ τῶν ἄλλων οὐ μέλει αὐτοῖς.

Ι. Καμπάνης

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΕΥΛΟΓΙΑ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Τρίπολις, 22 Ἰουλίου

Σεῖς ἤδη, ἀποσκορακίσαντες τὴν εὐλογία, ἔχετε νὰ κάμετε μὲ τὴν χολέραν, ἡμεῖς δὲ μὲ τὴν εὐλογίαν ἢ εὐφλογίαν—κατὰ τὸ φιλολογικὸν γούστο τοῦ ἀναγνώστου. Καὶ ὅταν πλεόν σεῖς ὑποδεχθῆτε καὶ αὐτὴν μετὰ τῆς διακρινούσης ὑμᾶς φιλοξενίας, τότε καὶ ἡμεῖς θὰ εὐχρηθῶμεν κατευσόδιον εἰς τὴν εὐλογίαν ἵνα ἐτοιμασθῶμεν διὰ τὴν χολέραν. Καὶ πιστεύω ἀμφοτέραι νὰ εὐχαριστηθῶσιν ἐν τῇ πόλει μας, διότι μόνον πρὸ τῶν κρεοπωλείων μας τῶν ἐν τῷ κέντρῳ τῆς πόλεως καὶ τῶν βυρσοδεψείων μας δύναται νὰ ὠχρίαστ ὁ παγκοπρισμὸς τῶν Ἀθηνῶν σας.

Ὅταν ἡ εὐλογία σᾶς ἐκοβε καὶ σᾶς ἐθέριζεν, ἡμεῖς ἐσχομεν τὴν δυστοχίαν νὰ μὴ αἰσθανθῶμεν τότε τὴν δροσιά τῆς, καίτοι ἐφωράθησαν 2—3 κρούσματα αὐτῆς καὶ ἐψιθυ-

σητε τὰ χρέη σας μὲ τὴν θυγατέρα ὑμῶν, καὶ τολμᾶτε νὰ εἴπητε τοῦτο εἰς ἐμὲ, τὴν μητέρα τῆς!

— Παραμορφοῦτε πάντας τοὺς λόγους μου καὶ δὲν θέλετε νὰ καταλάγητε τίποτε.

— Οἱμοὶ! κύριε, σᾶς καταλαμβάνω κάλλιστα.

— Ἀ! ὑπέλαβε μετὰ παραφορᾶς, νομίζετε ὅτι εἶμαι ἄνθρωπος, ὥστε νὰ ἐπιτρέψω νὰ λάβωσι τὸν χιτῶνά μου οἱ πιστωταί, τὰ ὄρνεα ταῦτα, καὶ νὰ ὑπάγω ἔπειτα νὰ ψοφήσω ἐξ ἀθλιότητος εἰς τινὰ δυσώδη ὀπήν; Εὐρίσκομαι ἐντὸς ἀδιεξόδου καὶ πρέπει ἀντὶ πάσης θυσίας νὰ ἐξέλθω ἐξ αὐτῆς. Καὶ σεῖς ὑψοῦτε τοὺς ὧμους, ὅταν σᾶς λέγω, ὅτι ἡ μεταξὺ ἡμῶν πάλιν θὰ ἦτο τρομερά! Προσέξατε, κυρία, προσέξατε! Ἀπέκαμον, δὲν ἔχω πλέον τίποτε νὰ οἰκονομήσω! Ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς σας ἐκάματε καλὰς οἰκονομίας, ἡ δὲ ἀξία τῆς ιδιοκτησίας σας ἐτριπλασιάσθη... Εἴπετε, εἰσθε διατεθειμένη νὰ μοῦ δώσητε τὰς οἰκονομίας σας, ἵνα ἐξέλθω τῆς ἀβύσσου; Εἰσθε διατεθειμένη νὰ μοῦ προσφέρητε τὰς ἐπαύλεις σας, τὰ δάση, τὸν πύργον σας, ἵνα συνομολογήσω ἐπὶ τῇ ὑποθήκῃ αὐτῶν νέα δάνεια, τὰ ὅποια θ' ἀναγκασθῶ νὰ κάμω; Εἶμαι ὁ βαρόνος Δεσιμαῖζ καὶ σεῖς ἡ σύζυγός μου δὲν εἴμεθα δικαστικῶς διεζευγμένοι. Λοιπὸν ἀπαντήσατε τι ἐπιθυμεῖτε νὰ πράξητε ὑπὲρ ἐμοῦ;

— Τίποτε, κύριε, τίποτε, ἀπήντησεν ἡ βαρόνη, εἶνε ἀληθές ὅτι ἐπραξα πολλὰς οἰκονομίας καὶ ἡ ιδιοκτησία τοῦ

Βωκούρ ἠῤῥησε κατὰ τὴν ἀξίαν· ἀλλὰ τὰ χρήματα, αἱ ἐπαύλεις, τὸ δάσος, ὁ πύργος δὲν μοῦ ἀνήκουσιν.

— Ἀ! ναί, τὰ τέκνα σας, εἶπεν ὁ Δεσιμαῖζ ὑπογελῶν.

— Τὰ τέκνα μου, κύριε, οὐδὲν ἔχουσιν ἐν Βωκούρ· ἡ Ἐρριέττη καὶ ὁ Ραοῦλ εἰσὶ πτωχοὶ ὡς ἡ μήτηρ των.

Ὁ βαρόνος ἐμειδίσατε.

Τοῦτο ἀπαιτεῖ ἐξήγησιν, εἶπεν· ἐπιθυμεῖτε νὰ μοῦ δώσητε;

— Εὐχαρίστως. Κύριε βαρόνε Δεσιμαῖζ, κατεσπαθήσατε περιουσίαν κλαπείσαν· ἡ ιδιοκτησία Βωκούρ εἶνε προωρισμένη διὰ δικαίαν καὶ νόμιμον ἐπανόρθωσιν. Ἐὰν δὲν δίδω περιουσίαν εἰς τὰ τέκνα μας, θέλω τοῦλάχιστον ὅσον τὸ δυνατόν νὰ διατηρήσω τὴν τιμὴν των. Τὸ Βωκούρ δὲν εἶνε ἰδικόν μου· ἀνήκει εἰς τὴν μαρκησίαν Σαμαράνδ καὶ εἰς τὸν υἱὸν αὐτῆς... Ἐδῶ εἶμαι ἐπιστάτρια· θὰ ἐξέλθωμεν, ἡ θυγάτηρ μου καὶ ἐγώ, τῆς κατοικίας ταύτης τῶν προγόνων μου, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ μαρκησία καὶ ἐγώ θὰ ἐλθωσι νὰ ζητήσωσι τὴν κληρονομίαν των.

Ὁ βαρόνος ἠγέρθη λίαν τεταραγμένος· τὸ ὑπὸ τῆς συζύγου του κατενεχθέν κατ' αὐτοῦ τραῦμα ἦτο βίαιον· ἡ βαρόνη ἐνόησε τοῦτο, ἰδοῦσα αὐτὸν κλονιζόμενον καὶ τρέμοντα σπασμωδικῶς.

— Κυρία βαρόνη, εἶπε διὰ φωνῆς τρομέουσας, δὲν θὰ ἐξακολουθήσωμεν σήμερον τὴν συζήτησιν· σᾶς βλέπω καλῶς διατεθειμένην καὶ φοβοῦμαι μήπως σᾶς κουράσω. Ἀς ἀνα-

ρίσθη εἰς θάνατος, ἵνα λουσθῶμεν ἐν αὐτῇ τώρα, ὅτε τὸ θερμομέτρον τοῦ Κελσίου δεικνύει 30ο.

Ναὶ μὲν μέχρι τοῦδε οὐδὲν κρούσμα εἶνε γνωστὸν, ἀλλὰ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν τὴν περιμένομεν μετ' ἀγγλικῆς ψυχραιμίας ἀπὸ τὸν δῆμον Τεγέας, ἀφ' οὗ ἡ πόλις μας λαμβάνει ὅλα τὰ τρόφιμα. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἡριθμοῦντο ὑπὲρ τὰ 20 ἐν τῇ Κερασίτῃ, χωρὶς τῆς Τεγέας, κρούσματα, ἥδη δὲ ὄχι μόνον μοστιρίζει ὁλόκληρον τὸ χωρίον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ διεδόθη εἰς ἕτερα δύο, τὸ Βουνὸ καὶ τὸ Δεμῆρι. Καὶ ὅταν τις ἀναλογισθῇ ὅτι τὰ χωρία τῆς Τεγέας κεῖνται ἐγγύτατα ἀλλήλων, ὡς συνοικίαι μεγαλοπόλεως, ὅτι αὕτη ἀπέχει μόλις μίαν ὥραν τῆς πόλεως μας, ὅτι τροφοδοτεῖ αὐτὴν τῆς συγκοινωνίας οὐδέποτε διανοημένης, ὅτι ἀμυντικὸν μέτρον ἐλήφθη, θὰ ἔχῃ βέβαιον συμπέρασμα ὅτι ἡ Τεγέα θὰ ἀναφλεχθῇ ὅλη ὡς τράκα-τροῦκα καὶ οὕτω θὰ πάρωμεν καὶ ἡμεῖς φούσκο, τῆς συγκοινωνίας χρησιμεύουσας ὡς εὐνασμα.

Λοιπὸν πρόκειται νὰ μᾶς πάρῃ ὁ διάβολος! Τοῦτο ὅμως οὐδέποτε, πιστεύομεν, ν' ἀνεχθῇ ὁ ἐλέω 4—5 ψήφων δῆμαρχός μας, ὅστις κατ' οὐδένα λόγον θὰ θελήσῃ νὰ χάσῃ τοὺς συμπολίτας του ψηφοφόρους. Ἐκτὸς τούτου δυνάμεθα νὰ μὴ θεωρῶμεν εἰσέτι ὡς μέλλοντας εὐλογιασμένους, καθότι ψιθυρίζεται ὁ διορισμός ἐπιστήμονος, λίαν εὐέλπιδος, ὡς ἀστυνόμου· ἐκτὸς πλέον ἂν τὸ μουντζουρώτη καὶ αὐτὸς, ἅμα λάβῃ ἢ τὸ χέρι τὴν ἐξουσίαν δυνάμει τοῦ ἐπικρατοῦντος συστήματος.

Πάν

Η ΖΑΚΥΝΘΟΣ ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Ζάκυνθος, τῇ 22 Ἰουλίου 1883

Καὶ νῦν ὅτε ἡ κομματικὴ κίνησις ἐκόπασεν, αἱ πανδη-

μείνωμεν τὸν Πέδρο Κάστορα· τότε δὲ, ἐλπίζω, θὰ ἐννοήσετε καλῶς ὅτι ὁ γάμος τῆς Ἑρριέττης μετὰ τοῦ νεανίου τούτου εἶνε ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις ἐπιθυμητός.

Μεθ' ὃ ἀποχαιρετίσας φιλορρόνως τὴν σύζυγόν του ἀπεσύρθη.

— Ὁ ἄθλιος! ἐψιθύρισεν ἡ βαρόνη, κλίνας τὴν κεφαλὴν.

ΙΑ

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΜΕΣΑ

Ὅπως εἶχεν ἀναγγεῖλει ὁ κ. Δεσιμαίτζ, ὁ Πέδρο Κάστορα ἀφίκετο εἰς τὸν πύργον τὴν ἐπαύριον μετὰ μεσημβρίαν. Ἐγένετο προδήλως δεκτὸς ἀνευ ἐνθουσιασμοῦ, οὐχὶ μὲν βεδιασμένως, ἀλλὰ μετὰ περιποιήσεως τεχνιτῆς καὶ ψυχρᾶς τινος ἐπιφυλάξεως.

Ἡ βαρόνη ἠγνόησε ταχέως ὅτι ὁ Πέδρο δὲν ἦτο ἀνὴρ τις συνήθης· καὶ μεθ' ὅλας τὰς προκαταλήψεις τῆς, ὁ βραζιλιανὸς διὰ τοῦ παρρησιαστικοῦ τοῦ εἰλικρινοῦς βλέμματός του ἐνέπνευσεν αὐτῇ ἀληθὴ συμπάθειαν.

Πῶς δὲ ὁ νεανίας οὗτος, ὅστις ἐφαίνετο ἀθῶος καὶ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ὅλας τὰς λεπτότητας καὶ νὰ ᾔῃαι λίαν αὐστηρὸς, ἡδύνατο νὰ ᾔῃαι φίλος τοῦ συζύγου τῆς; Βεβαίως ὁ κ. Δεσιμαίτζ ἠπάτησεν αὐτόν, καθὼς ἡδυνήθη ν' ἀπατήσῃ καὶ αὐτήν.

μῶς ἐνθουσιῶδεις καὶ ἀνθοστεφεῖς διαδηλώσεις ἀντιπαρῆλθον, τὰ ἐπινίκια καὶ μεθεόρτια ἐψάλλησαν, τὰ σχόλια καὶ αἱ συζητήσεις ἐξητμήθησαν καὶ αἱ δύο πολιτικαὶ στρατιαὶ κατέθεντο τὰ ὅπλα, τὰ δύο μεγάλα κέντρα τῆς κομματικῆς συγκεντρώσεως, ὁ Πολιτικὸς Σύλλογος τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἡ οἰκία τοῦ 2π. Ρώμα, ἴστανται γείτονα, ὁ μὲν ἀνεωγμένος ἔνθεν μὲν εἰς τὴν ἐπιθαλάττιον θελκτικότητά, ἔνθεν δὲ εἰς τὴν περιπατητικὴν θέαν, ἡ δὲ ἐν πενθίμῳ περιβολῇ οὐχὶ διὰ τὴν ἐκλογικὴν ἀποτυχίαν, ἀλλὰ διότι τέκνον τοῦ οἴκου τούτου, θελκτικὴ νεότης, λατρευτὴ καλλονή, πεπεριγίζουσα ἥδη ψυχὴ, τὸ ρόδο τοῦ Ἰορίου, ἡ Ἑλένη Μαυρομιχάλη ἀπέπτυ χρυσαστῆς ἐφήμερος, ἀνθος μαρανθίν.

Ἡ Ζάκυνθος ἥδη λούεται, περιπατεῖ, ἀκκίζεται, λεμβοδρομεῖ, διατρέχει τὰς ἐξοχάς, ἀναπνέει τὴν αὔραν τῆς θαλάσσης, τὸ ἄρωμα τῶν ἀγρῶν καὶ τὰ κρίνα τῶν καλλονῶν. Πληθὺς δὲ ξένων καθ' ἐκάστην ἐπισκέπτεται τὴν ἐρατεινὴν ταύτην νῆσον, πολλοὶ αὐτῶν διερχόμενοι ἕνεκα τῆς εὐεργετικῆς ἀτμοσφαιρικῆς συγκοινωνίας ἐφημέρως, ἄλλοι διαμένοντες ὀλίγας ἡμέρας ἡδέως καὶ ἄλλοι κατοικοῦντες ἄπαν τὴν ἐαρινὴν περίοδον, διασκορπιζόμενοι ἀνὰ τὰς ἐξοχάς καὶ μάλιστα τῷ ἐν τῷ μέσῳ τῆς θαλάσσης, τῆς ἐξοχῆς καὶ τῆς πόλεως ἱσταμένῳ ἀκρωτηρίῳ, τῷ περιβαλλομένῳ ὑπὸ δάσους ἐλαιῶν καὶ θελκτικῆς αὔρας καὶ ἀποπτικῆς μαγείας καὶ ἀγροτικοῦ ἀρώματος καὶ πνοῆς Ζεφύρου· ἐν τῷ θετταλικῷ τούτῳ Ὀλύμπῳ εἰσὶ δωδεκάδες καλλονῶν διεσκορπισμέναι, εὐγενεῖς καὶ θελκτικαὶ δέσποναι ἀπὸ διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πατρῶν καὶ Πύργου.

Ὅπως ἐν Ἀθῆναις ὁ μὲν χειμέριος περίπατος τελεῖται ἐν τοῖς κονιορτώδεσι καὶ Μανδρωμένοις Πατησίοις, τὸ δὲ ἔαρ ἐν τοῖς μεγαλοπρεπέσι Στύλοις, οὕτω ἐνταῦθα τὸν μὲν χειμῶνα ἐν τοῖς μαγικοῖς ὑψώμασι, τὸ δὲ θέρος ἐν τῇ προ-

Ἐν τούτοις ὅ,τι ἡσθάνετο διὰ τὸν Πέδρο, οὐδ' ὅπως συνέτεινεν ἵνα λησμονήσῃ ὅτι ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἡγάπα τὸν Λυκογιάννην καὶ ὅτι ὤφειλεν αὐτῇ ἡ ἰδία νὰ μὲν ἑξαρτωμένη ἐκ τῆς θελήσεως τοῦ κ. Λαγγάρδ ὅπως ἐξακλουθήσῃ τὸ ἔργον τῆς ἐπανορθώσεως.

Ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας οὐδεὶς ἐγένετο λόγος, ἡ δὲ βαρόνη ἀνέπνεε.

— Θὰ ἐννοήσῃ ὅτι οὐδὲν ἔχει νὰ ἐλπίζῃ, ἔλεγε καθ' ἐαυτὴν ὁμιλοῦσα περὶ τοῦ Βραζιλιανοῦ.

Ἄλλως ἡ εὐθύτης τοῦ νεανίου εἶχεν ὀλίγον ἐνθαυρούει αὐτήν. Ἐάν δὲ ἐπανήρχοντο ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ γάμου, αὕτη δὲν εἶχε παρὰ νὰ εἴπῃ εἰς τὸν Πέδρο. «Ἡ θυγάτηρ μου δὲν σᾶς ἀγαπᾷ, δὲν δύναται νὰ σᾶς ἀγαπήσῃ», οὗτος δὲ θὰ ἀπεσύρετο πάραυτα, ὅπως ὀφείλει νὰ πράξῃ ἀνθρωπος εἰλικρινὴς καὶ ἐντιμὸς.

Ἐνῷ ἡ βαρόνη ἐζήτει τοιοῦτοτρόπως νὰ καθησυχάσῃ ἐαυτήν, ὁ βαρόνος περιήγαγε τὸν φίλον του εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς ἰδιοκτησίας, εἰς τὸν λιμῶνα, τοὺς ἀγρούς, τὰ δάση. Ὁ νεανίας διετέλει θαυμάζων, καὶ πλησίον τῆς Ἑρριέττης εὐρισκόμενος ἦτο λίαν περιποιητικός· αὕτη δὲ, ἥτις δὲν ὑπώπτευε τὸ αἶτιον, ἕνεκα τοῦ ὁποῦν ἦλθεν ὁ Πέδρο εἰς Βωκούρ, ἐφαίνετο, ὅπως καὶ ἦτο πάντοτε, ὅλας θελκτικὰς. Ἡδύνατο νὰ πράξῃ ὀλιγώτερα διὰ τὸν διακεκριμένον, ἀξίεραστον νεανίαν, φίλον τοῦ πατρός τῆς;

(ἀκολουθεῖ)